

Private udlån fra virksomhedsordningen er en hævning

Højesteret har afsagt en dom, der stadfæster gældende praksis om, at private udlån fra virksomhedsordningen skattemæssigt betragtes som en hævning i virksomheden.

Når der i virksomhedsordningen er overskydende likviditet, kan det være fristende at udlåne penge til et selskab, som man selv ejer, eller udlåne til børnene. Sådanne udlån kan endog betyde, at pengene bliver bedre forrentet end ellers.

Administrativ praksis har i de seneste 12 år betragtet sådanne "private" udlån som hævning, hvilket betyder, at et opsparet overskud helt eller delvist kommer til beskatning. Fra praksis kan nævnes følgende afgørelser:

En far ønskede at udlåne et beløb til datteren i forbindelse med anskaffelse af en helårsbolig. Lånet skulle forrentes med 6 %, og til sikkerhed for lånet ville der blive tinglyst et pantebrev i ejendommen. Faderen anførte, at han ved udlånet ville få en bedre forrentning af den overskydende likviditet i virksomhedsordningen end ved et indestående i banken. Ligningsrådet svarede, at der var tale om en disposition af privat karakter, og udlånet ville derfor være en hævning i den almindelige hæverækkefølge.

En landmand, der anvendte virksomhedsordningen, ville udlåne et beløb til det af ham ejede anpartsselskab, der drev handel med værdipapirer mv. Her var Ligningsrådets svar, at selv om udlånet skete på markedsmæssige vilkår med hensyn til forrentning mv. kunne udlånet ikke anses for erhvervmæssigt og ville derfor være at betragte som en hævning i virksomhedsordningen.

Også Landsskatteretten har taget stilling til, om et udlån fra virksomhedsordningen skulle betragtes som en hævning. Der var tale om en elinstallatør, der havde overdraget sin virksomhed til et af ham nystiftet selskab. Virksomhedsordningen bestod nu af en udlejningsejendom, der blandt andet blev udlejet til det af ham ejede selskab. Landsskatteretten fandt, at da den personlige virksomhed ikke drev næring med udlån af penge, måtte udlånet betragtes som en hævning i hæverækkefølgen.

Og nu har Højesteret afsagt en dom, der stadfæster den administrative praksis.

I sagen for Højesteret var der tale om en praktiserende læge, der anvendte virksomhedsordningen. Lægen ejede et anpartsselskab, hvor aktiviteten primært bestod i handel med aktier for lånte midler. Der var i 2001 etableret en låneaftale, hvor der blev udlånt 400.000 kr. fra virksomhedsordningen til det af lægen ejede anpartsselskab. I 2002 blev der foretaget yderligere et udlån på 113.000 kr. Lånene kunne kræves indfriet på anfordring, og renten var fastsat til 6 %. Højesteret fandt, at lånene

ikke kunne anses for ydet som led i lægevirksomhedens erhvervmæssige aktivitet, hvorfor udlånene var en hævning i virksomhedsordningen.

6. august 2013